

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.023 van 16 februari 2012
in de zaak A. 201.759/VII-38.246.**

In zake : 1. Geert REIJNEN
 2. Willem VAN GILS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Jan Van Rijswijcklaan 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij :
de BVBA GROETELAERS PLUIMVEE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Van Wynsberge
kantoor houdend te 3000 Leuven
Diestsevest 113
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 16 september 2011, strekt tot de
schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van
Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 26 juli 2011 waarbij de beroepen ingesteld
tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 24 juli 2008,
houdende het verlenen aan de BVBA Groetelaers Pluimvee van de

milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een pluimveebedrijf, gelegen aan de Heesdijk 28 te Ravels (Poppel), gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing in dier voege wordt gewijzigd dat een aantal bijkomende bijzondere exploitatievoorwaarden worden opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 januari 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gregory Verhelst, die verschijnt voor de verzoekers, advocaat Clive Rommelaere, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Koen Van Wynsberge, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswaert heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De BVBA Groetelaers Pluimvee, de tussenkomende partij, exploiteert een pluimveebedrijf aan de Heesdijk 28 te Ravels (Poppel). De verzoekers wonen in de onmiddellijke nabijheid van het bedrijf. Zowel de woningen van de verzoekers als de veeteeltinrichting van de tussenkomende partij zijn gelegen in agrarisch gebied.

De milieuvergunningstoestand van het bedrijf is bepaald door een aantal vergunningen en aktenames met een geldigheidsduur tot 4 april 2008 voor het houden van maximaal 25.000 legkippen.

3.2. Op 2 april 2008 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder exploiteren van de inrichting. Tegelijk vraagt zij de inrichting te mogen uitbreiden met een derde stal, waardoor het totaal aantal gehouden kippen zou stijgen tot 34.900.

3.3. Bij besluit van 24 juli 2008 verleent de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde milieuvergunning.

3.4. Onder meer de verzoekers stellen bij de Vlaamse regering administratief beroep in tegen de verleende vergunning.

3.5. Op 28 januari 2009 verklaart de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur de ingediende beroepen gedeeltelijk gegrond. De beroepen milieuvergunning wordt aangevuld met de volgende bijzondere voorwaarden :

"- de 2 mestputten moeten op een wettelijke wijze leeggemaakt worden (dit betekent in overeenstemming met de uitrijregeling zoals bepaald in het mestdecreet en de uitvoeringsbesluiten); dat nadien de mestputten nagekeken worden op hun lektheid; een attest van mestdichtheid moet

nagestuurd worden aan de vergunningverlenende overheid en aan de afdeling Milieu-inspectie;

- het kuiswater wordt opgevangen in een mestdichte tank;
- het sanitair afvalwater mag niet in de mestkelder worden geloosd en als mest verwijderd worden;
- het groenscherm moet gerealiseerd worden overeenkomstig het opgelegde in de stedenbouwkundige vergunning".

3.6. Met zijn arrest nr. 212.092 van 17 maart 2011 vernietigt de Raad van State het ministerieel besluit van 28 januari 2009.

3.7. Ingevolge voormeld vernietigingsarrest wordt de administratieve beroepsprocedure tegen de beslissing van 24 juli 2008 van de deputatie van de provincie Antwerpen hernomen. In dat kader worden opnieuw een aantal adviezen uitgebracht.

3.8. Met het thans bestreden besluit van 26 juli 2011 beschikt de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur in dezelfde zin als het vernietigde ministerieel besluit van 28 januari 2009.

IV. Tussenkomst

4. Met een op 10 oktober 2011 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de BVBA Groetelaers Pluimvee om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. De verwerende partij betwist dat de verzoekers over het in rechte vereiste belang beschikken.

6. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie

dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

7. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

8. Met betrekking tot de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zetten de verzoekers in hun verzoekschrift het volgende uiteen :

"19. Zoals uiteengezet onder het feitenrelaas zijn de woningen van verzoekers en hun gezinnen gelegen op de percelen onmiddellijk palend aan de inrichting, nl. aan de voorzijde richting de Heesdijk. De tuinen van verzoekers sluiten onmiddellijk aan op de bedrijfsterreinen, zonder noemenswaardige afscherming.

De exploitant diende ingevolge vergunningen dd. 10 september 2002 en 1 april 2003 normaliter een groenscherm aan te leggen, teneinde toch in enige vorm van afscherming te voorzien ten aanzien van de woning van verzoekers en de andere woningen in de woonkorrel aan de Heesdijk, maar dit scherm werd nooit aangelegd.

De afstand tussen de opslagplaats van het pluimveebedrijf en de tuin van verzoekers bedraagt op verschillende plaatsen amper 1,5 m, zodat het hoe dan ook onmogelijk is om daar het groenscherm te realiseren;

(...)

Als stuk 6 wordt een fotoreportage gevoegd. Als stuk 5 wordt bovendien een kadastraal plan en een luchtfoto gevoegd, aan de hand waarvan de situering van de eigendommen t.a.v. de inrichting Groetelaers kan nagegaan worden. Daaruit blijkt dat er letterlijk geen enkele afscherming bestaat, aangezien de stallen werden ingeplant tot op de perceelsgrens. Verzoekers wonen a.h.w. bijna op het erf tussen het pluimvee, met voor de deur van eerste verzoeker de transporten op de servitudeweg naar het bedrijf en de zgn. kadavertonnen met rottend afval voor de afvoer. Uit de voorgelegde foto's blijkt overigens ook dat de exploitant af en toe bij wijze van intimidatie op het dak van de stal achter de woningen van verzoekers komt staan om in de tuinen en woningen van verzoekers binnen te kijken.

Het bestreden besluit bevestigt dat binnen een straal van 100m rond de inrichting 8 woningen gelegen zijn. De woningen van verzoekers liggen het dichtst bij de stallen van de pluimveehouderij met het pluimveebedrijf. De woning van tweede verzoeker is gelegen op ca. 20m van de voorste perceelsgrens van het pluimveebedrijf. De zgn. oude stal op het terrein van de exploitant is op haar beurt gelegen op ca. 3 à 4m van de perceelsgrens. Dit betekent derhalve dat de woning van tweede verzoeker is gelegen op maximaal 25m van de stallen zélf, en dat de tuin achteraan quasi aansluit op de stallen en verhardingen.

De nieuw te bouwen stalling komt vlak achter de tuin van eerste verzoeker, op een plaats die tot op heden vrij was van exploitatie.

Het besluit van 28 januari 2009 (...) bevestigde dat de woningen van verzoekers - en ook de andere woningen van de woonkorrel - ongunstig georiënteerd zijn ten aanzien van het pluimveebedrijf gelet op de overheersende windrichting. De woningen van verzoekers zijn immers ten oosten gelegen van het bedrijf, terwijl in onze contreien de overheersende winden de westenwinden zijn.

Mede gelet op de ongunstige ligging van het pluimveebedrijf Groetelaers t.o.v. hun woningen, zullen verzoekers ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de hiernavolgende gecumuleerde nadelen moeten ondergaan.

20. Verzoekers zullen vooreerst geurhinder ondervinden van de exploitatie van de pluimveehouderij.

Uit de afstandsregels die in Vlarem II werden opgenomen voor pluimveehouderijen blijkt reeds voldoende dat het hier gaat om inrichtingen die inherent geuroverlast met zich brengen. De pluimveehouderij Groetelaers zal - na de uitbreiding - drie stallen omvatten - waarvan slechts één zgn. 'ammoniakemissiearm' - met ca. 35.000 moederdieren voor slachtkuikens. Deze pluimveestapel produceert uiteraard aanzienlijke hoeveelheden mest en brengt tevens stank voort in de vorm van ammoniakemissies - hetgeen in het bestreden besluit ook uitdrukkelijk wordt erkend op p. 16 ('ammoniak- en geuremissie zijn 2 componenten die in meer of in mindere mate voorkomen').

Voor de thans in het geding zijnde pluimveehouderij geldt conform art. 5.9.5.3 Vlarem II dat deze niet mag ingeplant worden op minder dan 300m van een woongebied volgens het gewestplan. Voor nieuwe bedrijven met intensieve veeteelt geldt volgens art. 11 Inrichtingsbesluit eveneens een minimale afstand van 300m t.a.v. het woongebied. Uit deze afstandsregels blijkt zoals hoger uiteengezet een vermoeden van onaanvaardbare hinder of risico's bestaat, telkens wanneer woningen gelegen zijn op minder dan 300m van dit type intensieve pluimveeteelt.

Gezien de ligging van verzoekers' woning op slechts 20m van de stallen, is het evident dat verzoekers zwaar te lijden zullen hebben onder de exploitatie, vooral wanneer dan nog eens een uitbreiding van 25.000 tot ca. 35.000 dieren wordt vergund. Deze uitbreiding - zelfs indien deze beweerdelijk zou plaatsvinden in een "ammoniakemissiearme" stal - zal nog aanleiding geven tot de verslechtering van een op zich reeds onaanvaardbare toestand.

Hierbij dient bovendien in aanmerking genomen dat de woningen langs de Heesdijk bovendien ongunstig gelegen zijn, gelet op de overheersende

windrichting. De woning van verzoekers ligt pal ten oosten van de pluimveehouderij, terwijl de wind doorgaans vanuit de westelijke richting komt. Dit betekent concreet dat de stank van het pluimveebedrijf a.h.w. de woning en tuin van verzoekers wordt tegemoet geblazen.

21. Verzoekers zullen verder ook te lijden hebben onder ongedierte afkomstig van de stallen en de mestopslag, waaronder vliegenplagen.

Ten onrechte werd dit voor verzoekers nochtans bijzonder zwaarwegende bezwaar zomaar van tafel geveegd in het bestreden besluit. Voor een relaas van wat verzoekers terzake soms te verdragen krijgen, mag verwezen worden naar het bezwaarschrift dat werd ingediend in het openbaar onderzoek n.a.v. de milieuvergunningaanvraag die leidde tot het thans bestreden besluit (...):

'(...)

Rond eind April begin Mei 2004 kregen we steeds meer last van vliegen, vooral als het een wat warmere dag was. Ik ben toen aan de zaakvoerder gaan vragen of hij geen last van vliegen had en hij zei dat hij er geen last van had. Op 31 mei (een weekend met mooi weer) zouden mijn ouders komen barbecuën, toen we het vlees naar buiten haalden voor op de barbecue wisten we niet wat er gebeurde. We werden letterlijk en figuurlijk overvallen door de vliegen en zijn meteen naar binnen gegaan. Ik heb de volgende dag nogmaals aan de zaakvoerder gevraagd of hij geen last van vliegen had, want ik kon maar niet begrijpen waar al die vliegen vandaan kwamen. Hij zei toen weer dat ze zeker niet van hem kwamen. Er begonnen steeds meer mensen te klagen in de buurt en ik maar zeggen dat ze niet van het bedrijf achter ons kwamen. Mitje onze overbuurvrouw van 70 jaar had dit nog nooit meegemaakt en wist niet wat ze er mee aan moest. 8 Juni de politie gebeld er was geen houden meer aan. De kinderen speelde al een week niet meer buiten en als er iemand naar buiten moest dan was dat via de deur waar op dat moment geen zon op stond. Ook autorijden werd gevaarlijk want als je instapte had je meteen 20 à 30 vliegen in de auto zitten. De politie is meteen naar de zaakvoerder gestapt en deze gaf meteen toe dat hij de veroorzaker was.

(...)

Zomer 2007 begon de ellende weer, niet zo erg als de vorige keer, maar buiten eten en op zondag een hapje met een drankje tijdens een feestje was er niet meer bij.

We zijn het zat om de vliegenpoep en de vlekken van de doodgeslagen vliegen in huis op de muur telkens te moeten opruimen en buiten met veel moeite de ramen en kozijnen te wassen vanwege de vele vliegenpoep die erg vast op zit.

(...)

Voor al in de warmere maanden geeft de exploitatie van een pluimveehouderij aanleiding tot ontzettende hoeveelheden ongedierte. Dit geldt voor verzoekers des te meer daar de exploitant niet over een voldoende mestopslagcapaciteit beschikt, en de mest dikwijls gewoon op het erf wordt geloosd (...). Andermaal geldt ook hier dat de overheersende windrichting voor verzoekers negatief is - uitdrukkelijk bevestigd in het bestreden besluit - zodat vliegen automatisch bij de woning van verzoekers terechtkomen en aldaar voor overlast zorgen.

22. Daarenboven brengt de exploitatie ook in belangrijke mate

verkeershinder en geluidsoverlast met zich mee.

De geluidsoverlast van het bedrijf is afkomstig van ondermeer de mechanische ventilatoren ter verluchting van de stallen, dewelke dag en nacht draaien, en waarvan het bestreden besluit op p. 15 erkent dat deze ventilatoren voor lawaai zorgen. Verder beschikt het bedrijf over een noodstroomgenerator die wekelijks wordt proefgedraaid en een luid alarm dat wekelijks wordt getest, en dikwijls door iemand van de omwonenden moet worden uitgeschakeld omdat de exploitant zelf niet in de buurt is.

Verder wordt zowel overdag als soms 's avonds en 's nachts voeder, eieren en kippen gelost en geladen, zodat er sprake is van een voortdurend (ook 's nachts en in het weekend) heen- en weer rijden over de smalle toegangsweg van allerhande tractoren, vrachtwagens, enz. Gelet op de ligging van het bedrijf, vlak achter de woning van verzoekers zonder enige afscherming, en met ontsluiting langs een smalle erfdienstbare weg tussen de huizen, geeft één en ander aanleiding tot grote lawaaihinder in deze anders zo rustige omgeving.

De woning van eerste verzoeker ligt vlak naast de smalle servituedeweg naar de inrichting waar er ingevolge de bestreden beslissing nog meer transport aanwezig zal zijn dan nu al het geval is. Dit op zich is reeds een zeer ernstig nadeel, aangezien het af- en aanrijden van vrachtwagens en ander verkeer plaatsvindt pal in het zicht van de woning van eerste verzoeker, zonder enige afscherming. Dit verkeer vindt dikwijls plaats 's morgens zeer vroeg, 's avonds laat en tijdens de weekenddagen, en gaat dan stevast gepaard met lawaai- en trillingshinder, en soms blokkage van de oprit van eerste verzoeker. Een verdere verzwarende van dit transport door uitbreiding van de pluimveestapel, zal de levenskwaliteit van het gezin van eerste verzoeker nog verder aantasten.

23. Gelet op het gebrek aan enige afscherming tussen de bedrijfsgebouwen waarin de exploitatie plaatsvindt en de woningen en tuinen van verzoekers, gaat de exploitatie en inz. de steeds verdere uitbreiding ervan tevens gepaard met visuele hinder. De nieuw in te planten stal komt immers pal in het zicht van eerste verzoeker. Het groenscherm dat de exploitant reeds in september 2002 opgelegd kreeg, werd 7 jaar later nog steeds niet aangelegd.

24. Deze gezamenlijke hinderaspecten zullen op onaanvaardbare wijze het rustig woongenot van verzoekers aantasten en maken derhalve een ernstig nadeel uit, hetwelk bovendien een onherstelbaar karakter heeft.

Dit klemmt des te meer gezien het feit dat de woningen van verzoekers volledig vergund werd opgericht nog vóór de vaststelling van het gewestplan. In 2002 bekwam tweede verzoeker nog een vergunning voor de uitbreiding van hun woning en in 2009 werd aan eerste verzoeker nog vergunning verleend voor verbouwingen aan diens woning. In de vergunningen verleend aan de exploitant op 10 september 2002 en 1 april 2003 werd telkens de verplichting opgelegd om een groenscherm aan te leggen om het zicht van de voorliggende woningen, zoals deze van verzoekers, te vrijwaren. Verzoekers mochten derhalve er op rekenen dat geen vergunningen zouden worden afgeleverd aan de exploitant die hun woongenot volkomen zouden uithollen.

Ten slotte kan nog verwezen worden naar het arrest Ter Harmsel van Uw Raad (nr. 86.074, 16 maart 2000), waar een quasi-verdubbeling van het aantal kippen gehouden in een pluimveehouderij, gelegen tussen een aantal woningen in het agrarisch gebied, terecht werd aanvaard als MTHEN

'Overwegende dat uit het ernstig bevinden van het hierboven besproken middel blijkt dat het bestreden besluit onvoldoende ingaat op de ernstige vormen van hinder die door de verzoekers werden aangeklaagd in hun beroepschrift en waarop zij ook hun moeilijk te herstellen ernstig nadeel gronden; dat dit nadeel in redelijkheid voldoende aannemelijk is gemaakt, rekening houdend met de ligging van de diverse betrokken percelen; dat, zoals hoger reeds gesteld is geworden, ook in agrarische gebieden niet zonder meer alle hinder veroorzaakt door (para-) agrarische activiteiten moet verdragen worden; dat eveneens hoger reeds werd geschreven dat het bestreden besluit niet duidelijk maakt welke milieutechnische verbeteringen de nieuwe vergunning inhoudt; dat de nieuw op te richten stallen zich dicht bij de eigendom van de eerste verzoeker bevinden dan de oude, af te breken stallen; dat bovendien tussen diens eigendom en de stallen (afstand ongeveer 20 meter) nog een betonnen verharding zal worden aangelegd voor het laden en lossen van vrachtwagens die naast de betrokken eigendom een uitweg nemen; dat thans 37.400 braadkippen worden vergund daar waar tevoren 'slechts' 18.960 legkippen mochten worden gehouden; dat de tussenkomen partij zich derhalve niet op de hinder die voortvloeit uit de uitvoering van de vorige vergunning kan beroepen om het nadeel te ontkennen; dat bijgevolg niet dient ingegaan te worden op de stelling van die partij dat de vorige vergunning niet vervallen is; dat ook de desbetreffende schorsingsvoorwaarde is vervuld".

Beoordeling

9. Het bestreden besluit heeft betrekking op het voortzetten van de bestaande kippenkwekerij, op de omschakeling van leghennen naar slachtkippen en op de uitbreiding van het aantal dieren van 25.000 tot 34.900, waarvan 7.300 dieren in een nieuw te bouwen stal.

De verzoekers, wiens woningen gelegen zijn op percelen die onmiddellijk grenzen aan het pluimveebedrijf, ondergaan nu reeds hinder van de bestaande inrichting. In het kader van de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel door de vernieuwing van de vergunning en de uitbreiding ervan, zal dan ook nagegaan moeten worden of de bestaande hinder dermate toeneemt dat het gerechtvaardigd is de verzoekers niet langer dan strikt nodig te laten wachten op een uitspraak ten gronde.

Het bedrijf van de tussenkomen partij en de woningen van de verzoekers liggen in agrarisch gebied. Dit betekent dat van de verzoekers een

grotere tolerantie verwacht mag worden ten aanzien van de hinder veroorzaakt door de exploitatie van een pluimveebedrijf dat, in beginsel althans, in een dergelijk agrarisch gebied thuishoort. Rekening houdend met de concrete omstandigheden van de zaak moet de eerste verzoeker een nog grotere tolerantie aan de dag leggen. De bestaande stallen behoorden immers tot het pluimveebedrijf dat hij zelf heeft geëxploiteerd tot het in 2002 werd overgenomen door de tussenkommende partij.

Op het vlak van geurhinder kunnen de verzoekers niet dienstig verwijzen naar de afstands- en verbodsregels voor pluimveehouderijen. Noch artikel 5.9.5.3. van Vlarem II noch artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen strekken ertoe de residentiële bewoning van agrarische gebieden te beschermen tegen of af te zonderen van zone-eigen landbouwinrichtingen. De omstandigheid dat nu meer dieren gehouden zullen worden en dat er daarvoor een nieuwe stal zal worden bijgebouwd, leidt niet zonder meer tot de conclusie dat de hinder, en meer bepaald de geurhinder, dermate toeneemt dat er sprake is van een ernstig nadeel.

De beweerde overlast door grote hoeveelheden vliegen op bepaalde zomerdagen is te occasioneel om te besluiten tot een overschrijding van de toepasselijke tolerantiedrempel.

Er kan aangenomen worden dat het stijgen van het aantal dieren gevolgen zal hebben op de transporten van en naar de inrichting. De verzoekers tonen evenwel niet aan dat precies die vermeerdering hun een onherstelbaar nadeel berokkent. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde lawaaihinder.

De visuele hinder, ten gevolge van het feit dat de exploitant nog steeds geen groenscherm heeft aangelegd, is een nadeel dat niet voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de thans bestreden milieuvergunning maar is een probleem dat verband houdt met de naleving en handhaving van de stedenbouwkundige

vergunningen van 10 september 2002 en 1 april 2003 waarin de aanleg van een groenscherm als voorwaarde werd opgelegd.

De uiteenzetting van de verzoekers laat niet toe te besluiten dat de aangevochten milieuvergunning een bijkomend nadeel teweegbrengt waardoor, in vergelijking met de hinder die zij reeds van de bestaande situatie moeten ondergaan, hun toestand dermate nadelig wijzigt dat er sprake is van een nadeel dat ernstig en moeilijk te herstellen is.

10. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de BVBA Groetelaers Pluimvee tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien februari tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Peter Sourbron